

Wspomnienie o mgr. inż. Łucjanie Stryczyńskim (1894—1984)

Воспоминания о маг. инж. Люциане Стрычиньском

Łucjan Stryczyński, M.Sc. Eng. (1894—1984). Obituary

4 listopada 1984 r. zmarł mgr inż. Łucjan Stryczyński, nestor leśników polskich, który przez 50 lat pracował na różnych stanowiskach w administracji lasów państwowych, uczestnicząc ponadto niemal do ostatnich dni swoich 90 lat życia — w działalności społecznej i naukowej dla leśnictwa i leśników.

Ł. Stryczyński urodził się 13 sierpnia 1894 r. w Łucjanowie k. Szamotuł. W domu rodziców przebywał do 10 roku życia, a potem uczęszczał do gimnazjum klasycznego w Poznaniu, które ukończył w 1914 r. Zgodnie z nakazami patriotycznego wychowania, które wyniósł z domu rodzinnego, uczestniczył w czasie nauki gimnazjalnej w tajnej działalności Towarzystwa Tomasza Zana — nauki języka polskiego, literatury i historii polskiej.

Do wojska niemieckiego został zaciągnięty w 1916 r. W grudniu 1918 r. wrócił z frontu i brał udział w powstaniu wielkopolskim. W październiku 1919 r. rozpoczął studia na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Po-

znańskiego, które ukończył w 1923 r. W tym samym roku rozpoczął pracę w nadleśnictwie Leszno w charakterze adiunkta, w 1927 r. został nadleśniczym tego nadleśnictwa. W czasie pracy na tym stanowisku prowadził również wykłady w Średniej Szkole Rolniczej w zakresie encyklopedii leśnictwa oraz prowadził wykłady na kursie dokształcającym dla leśników praktyków we Włoszakowicach. Powołany został również jako egzaminator z zakresu użytkowaniu lasu i prawodawstwa leśnego przy egzaminach dla leśniczych oraz kandydatów na stanowiska III kat. państwowej służby leśnej ochronnej i technicznej.

W 1936 r. został przeniesiony do nadleśnictwa Sieraków w Puszczy Noteckiej, w którym z przerwą wojenną, pracował do 1950 r. W czasie wojny dzielił los wysiedlonych przez okupanta leśników z Poznańskiego. Początkowo pracował w Warszawie, ale wkrótce podjął pracę leśniczego w majątku Hrubki k. Mińska Mazowieckiego. Po wyzwoleniu części kraju w 1944 r. podjął obowiązki nadleśniczego w Broku nad Bugiem, skąd w marcu 1945 r. wrócił do Sierakowa.

W styczniu 1950 r. został przeniesiony do Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu na stanowisko st. inspektora ochrony lasu, na którym to stanowisku pozostał do czasu przejścia na emeryturę w 1964 r. Jeszcze przez okres następnych 5 lat pracował w ograniczonym wymiarze godzin.

Swą sumienną i z wielkim zamiłowaniem wykonywaną pracą wniósł znaczący wkład w rozwój i poprawę stanu zdrowotnego lasów wielkopolskich. Oprócz rzetelnie wykonywanych obowiązków zawodowych znajdował zawsze czas na pracę społeczną i naukową, dzieląc się swym doświadczeniem i służąc radą kolegom i podwładnym, gdy się o to zwracali. Był dobrym i zamiłowanym leśnikiem, człowiekiem skromnym i pracowitym, niezwykle koleżeńskim i pogodnym.

Za zasługi w pracy zawodowej i społecznej otrzymał dwukrotnie Srebrny Krzyż Zasługi (pierwszy w 1937 r.), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, odznakę „Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego”, Złotą Odznakę Honorową PTL, Odznakę 70-lecia Związku Zawodowego Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego, Złotą Odznakę Naczelnej Organizacji Technicznej, Złotą Odznakę Zasłużonego Pracownika OZLP w Poznaniu, odznakę „Za zasługi dla rozwoju województwa poznańskiego”, Medal Pamiątkowy 100-lecia PTL.

Pogrzeb mgr. inż. Ł. Stryczyńskiego odbył się 8 listopada 1984 r. na cmentarzu w Junikowie, gdzie w imieniu zgromadzonych leśników pożegnał Zmarłego mgr inż. Kazimierz Smoleński.

Żegnając kol. Ł. Stryczyńskiego, mego życzliwego i wyrozumiałego przełożonego z lat przedwojennych, oraz w imieniu PTL i Koła Seniorów SITLiD składam pograżonej w bólu i żalu rodzinie, dla której śp. Zmarły był kochającym i troskliwym mężem, ojcem i dziadkiem, szczere i serdeczne wyrazy współczucia.

Florian Budniak